

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16EK/1458/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119361019
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Maroš Penťa
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6119361019.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B.. C. XXXX/XX XXXXX D., právne zast. Mgr. Peter Miklóssy, advokát, so sídlom Hlavná 1221, 952 01 Vráble, IČO: 42125308, proti povinnému v 1. rade: E. D. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G. XXX/X, XXX XX H., právne zast. Mgr. Štefan Slovák, advokát, so sídlom Palánok 3, 949 01 Nitra, IČO: 36110787, povinnému v 2. rade: I. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G. XXX/X, XXX XX H., o vymoženie 15580,38 EUR s prísl., vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Vojtech Markovič, so sídlom exekútorského úradu Bratislavská cesta 4303, 945 01 Komárno, IČO: 42211077, pod sp. zn. 381EX 710/19, o zastavení exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku **z a s t a v u j e**.
- II. Súd oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania **n e p r i z n á v a**.
- III. Súd povinným nárok na náhradu trov exekučného konania **n e p r i z n á v a**.
- IV. Súd súdnemu exekútorovi nárok na náhradu trov exekútora **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, ktorý bol doručený súdu dňa 02.09.2019, domáhal od povinných vymoženiu 15580,38 EUR s prísl., na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Piešťany sp. zn. 5C/91/2008 zo dňa 09.10.2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/55/2019 zo dňa 23.07.2019 (ďalej ako „exekučný titul“).

2. Okresný súd Banská Bystrica po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a príloh k nemu, vydal dňa 27.09.2019 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi: JUDr. Vojtech Markovič, so sídlom exekútorského úradu Bratislavská cesta 4303, 945 01 Komárno, IČO: 42211077 (ďalej len „súdny exekútor“), ktorý vedie exekúciu pod sp. zn. 381EX 710/19. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo doručené pôvodnému súdnemu exekútorovi dňa 27.09.2019. Doručením poverenia súdnemu exekútorovi sa začala exekúcia.

3. Dňa 20.05.2024 povinný v 1. rade prostredníctvom právneho zástupcu predložil súdu Návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 20.05.2024 spolu s jeho prílohami a to: Plnomocenstvo zo dňa 13.05.2024, exekučný titul, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/50/2020 zo dňa 27.10.2022, upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 11.10.2019, ktorý súd dňa 22.05.2024 postúpil a doručil súdnemu exekútorovi na začatie časti exekučného konania o návrhu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 5 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“). Na základe podania zo dňa 05.08.2024, a jeho doplnenia zo dňa 25.08.2024 predložil súdny exekútor vyjadrenie oprávneného zo dňa 05.08.2024, potvrdenie o doručení upovedomenia o začatí exekúcie povinným,

vyjadrenie súdneho exekútora, a detailnú správu o priebehu exekúcie. Súd v exekučnom konaní pri rozhodovaní o návrhu na zastavenie exekúcie vychádzal z dovtedajšieho spisového materiálu ako aj z uvedených príloh predložených súdu v elektronickej podobe.

4. Upovedomenie o začatí exekúcie sp. zn. 381EX 710/19 zo dňa 11.10.2019 bolo povinnému v 1. rade doručené do vlastných rúk dňa 17.10.2019. Návrh povinného v 1. rade na zastavenie exekúcie zo dňa 20.05.2024 bol podaný a doručený súdnemu exekútorovi elektronicky cestou postúpenia podania dňa 22.05.2024. Súd v tomto bode konštatuje, že návrh na zastavenie exekúcie bol podaný po uplynutí lehoty podľa § 61k ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), v čoho dôsledku súd posudzoval predmetné podanie ako neskôr podaný návrh na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku.

5. Povinný v 1. rade navrhol zastaviť exekúciu v celom rozsahu v zmysle § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku na základe nasledovných dôvodov. Povinný poukázal na skutočnosť, že dňa 07.08.2019 bol jeho právnomu zástupcovi rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 25Co/55/2019 – 771 zo dňa 23.07.2019, ktorým odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa – rozsudok Okresného súdu Piešťany sp. zn. 5C/91/2008 zo dňa 09.10.2018, zmenil nasledovne: „Žalovaní 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcom v 1., 2. a 3. rade oprávneným spoločne a nerozdielne sumu 15.580,38 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 17,6 % ročne od 01.03.2000 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Súd žalobcom v 1., 2. a 3. rade priznáva voči žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.“ Povinný uviedol, že podal dovolanie proti vyššie uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu, o ktorom Najvyšší súd SR rozhodol uznesením sp. zn. 5Cdo/50/2020 zo dňa 27.10.2022 tak, že zrušil rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 25Co/55/2019 – 771 zo dňa 23.07.2019 a rozsudok Okresného súdu Piešťany sp. zn. 5C/91/2008 zo dňa 09.10.2018 a vec vrátil Okresnému súdu Piešťany na ďalšie konanie. Povinný poukázal na citáciu: „ Exekučný titul musí existovať nielen v čase vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale až do ukončenia exekučného konania. Zrušenie exekučného titulu je dôvodom na zastavenie exekúcie exekučným súdom.“ (Exekučný poriadok, 3. vydanie, 2018, s. 346 - 366: M. Tomašovič). Vzhľadom na uvedený skutkový stav exekúciu vedenú pre vymoženie pohľadávky vo výške 15580,38 EUR s prísl., na základe vyššie špecifikovaných exekučného titulu povinný považuje za neprípustnú, nakoľko tento bol zrušený. Na základe vyššie uvedených dôvodov povinný navrhol zastavenie exekúcie v celom rozsahu.

6. Oprávnený vo svojom vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyjadril svoj nesúhlas so zastavením exekúcie v celom rozsahu. V danom prípade oprávnený poukázal na pravdivosť preukázaného tvrdenia povinného o zrušení exekučného titulu rozhodnutím dovolacieho súdu, avšak oprávnený mal za to, že nie je daný dôvod na zastavenie exekúcie, keďže konanie aktuálne vedené na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. (27) PN-25C/101/2022 nie je právoplatne skončené, pokračuje, pričom termín pojednávania je vytýčený na deň 18.11.2024, a preto oprávnený navrhol súdu, aby návrh na zastavenie exekúcie zamietol a prerušil exekučné konanie do právoplatného skončenia vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. PN-25C/101202, v ktorom sa rozhoduje o povinnosti, ktorej splnenie je vymáhané v exekučnom konaní.

7. Súdny exekútor vo svojom vyjadrení zo dňa 25.08.2024 upovedomil súd o vykázaní doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, predložil správu o stave exekúcie, a taktiež poskytol súdu vyjadrenie, z ktorého vyplýva, že v prípade zastavenia exekúcie súdom si neuplatňuje nárok na trovy súdneho exekútora.

8. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť,
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu,
- e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

9. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

10. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

11. Podľa § 61k ods. 4 písm. a) Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie nemá odkladný účinok, ak ide o návrh na zastavenie exekúcie podľa odseku 3.

12. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

13. Návrh na zastavenie exekúcie predstavuje inštitút procesnej obrany povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorej účelom je zastavenie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Procesne legitimovaným na podanie návrhu na zastavenie exekúcie súdom je povinný. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. V zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, musí byť návrh na zastavenie exekúcie odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Inštitút návrhu na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom proti exekučnému titulu. Návrh na zastavenie exekúcie je podaním vo veci samej a okrem všeobecných náležitostí, musí obsahovať aj vymedzenie dôvodov, pre ktoré má byť podľa povinného exekúcia zastavená. Je vhodné aby návrh na zastavenie exekúcie obsahoval aj návrhy na vykonanie dôkazov na preukázanie tvrdných skutočností. Súd v exekučnom konaní je viazaný exekučným titulom, na podklade ktorého je vedené exekučné konanie a exekúcia v ňom prebiehajúca.

14. Súd po zistení, že návrh povinného na zastavenie exekúcie bol podaný po uplynutí lehoty podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, v čoho dôsledku nemá odkladný účinok, bol podaný oprávnenou osobou - účastníkom konania, preskúmal predmetné podanie povinného a dospel k právnomu záveru, že je v celom rozsahu dôvodné.

15. Povinný navrhol zastaviť exekúciu z dôvodu zrušenia exekučného titulu. Preskúmaním spisového materiálu mal súd za preukázané, že uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/50/2020 zo dňa 27.10.2022 bol rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 25Co/55/2019 – 771 zo dňa 23.07.2019 a rozsudok Okresného súdu Piešťany sp. zn. 5C/91/2008 zo dňa 09.10.2018 zrušený a vec bola vrátená Okresnému súdu Piešťany na ďalšie konanie. Predmetné rozhodnutie dovolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 06.12.2022.

16. Exekučný súd v konaní v priebehu exekučného konania preskúmava jeho zákonnosť, ako aj prípadnú existenciu dôvodov pre ktorý exekúciu je nevyhnutne potrebné zastaviť a to či už na podnet účastníka exekučného konania na strane povinného alebo z úradnej povinnosti. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Základným materiálom predpokladom pre vykonanie exekúcie je exekučný titul. Exekučný titul musí existovať nielen v čase vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale až do ukončenia exekučného konania. Predpokladom spôsobilosti súdneho rozhodnutia byť exekučným titulom je jeho právoplatnosť a vykonateľnosť. Inak povedané na to, aby rozhodnutie bolo exekučným titulom, musí disponovať vlastnosťou vykonateľnosti, a teda takou vlastnosťou, ktorá umožňuje nútené splnenie tej povinnosti, ktorá bola rozhodnutím uložená.

17. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo

iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne sa nespĺnila. Základnou vlastnosťou, ktorú musí mať každý exekučný titul bez ohľadu na jeho druh, je vykonateľnosť. Vykonateľnosťou sa vo všeobecnosti rozumejú účinky (vlastnosti) rozhodnutia umožňujúce núteným spôsobom aj proti vôli povinného realizovať povinnosť obsiahnutú vo výroku rozhodnutia, ktorá nebola dobrovoľne splnená. Vykonateľnosť exekučného titulu sa skúma ex offa, a to tak z formálnej stránky ako aj zo stránky materiálnej. Formálna a materiálna vykonateľnosť exekučného titulu sú rovnocenné zložky vykonateľnosti exekučného titulu. Chybnosť alebo nedostatok niektorej zložky vykonateľnosti spôsobuje neprípustnosť exekúcie a jej zastavenie v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania. Exekučný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, a to napr. aj pre účely zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť (II. ÚS 545/2010-15).

18. V prejednávanej veci oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie na podklade v tom čase právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. Aj keď základným predpokladom exekúcie je existencia vykonateľného exekučného titulu, počas priebehu exekúcie môže nastať situácia, za ktorej dochádza k zániku jeho vykonateľnosti v dôsledku čoho sa rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom, stáva neúčinným. Nakoľko rozhodnutím Najvyššieho súdu SR bol zrušený rozsudok krajského súdu, nemôže byť spornou tá skutočnosť, že dané rozhodnutie, ktoré je podkladom pre vykonanie exekúcie v tomto konaní, nie je právoplatné a teda ani vykonateľné. Keďže uvedené rozhodnutie nespĺňa základnú zákonom predpokladanú vlastnosť rozhodnutia byť exekučným titulom, t. j. jeho vykonateľnosť, exekučný súd nemôže prijať iný právny záver než ten, že prebiehajúca exekúcia sa stala neprípustnou, čo je dôvodom na jej zastavenie. Exekučný titul nie je spôsobilým exekučným titulom podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, aby na jeho podklade by mohla byť vedená exekúcia. Súd mal tak z podania povinného v 1. rade preukázané zrušenie exekučného titulu, v dôsledku čoho v predmetnej exekúcií nemožno pokračovať. Nad rámec uvedeného súd dopĺňa, že uvedené mal súd za preukázané aj z vyjadrenia oprávneného.

19. Pokiaľ ide o tvrdenie oprávneného, že v nadväznosti na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ešte nedošlo k právoplatnému skončeniu veci v konaní na Okresnom súde Piešťany, tu má súd za to, že predpokladom vedenia exekúcie je spôsobilý exekučný titul, t. j. vykonateľný z formálnej a materiálnej stránky, a pokiaľ oprávnený takým rozhodnutím nedisponuje, nie je tým naplnená náležitosť pre vedenie exekúcie v zmysle Exekučného poriadku a nemôže ju nahradiť skutočnosť, že sa znova vedie konanie v dotknutej veci, ktorého výsledok nielenže ku dňu vydania tohto rozhodnutia nemožno ani len predvídať, ale takisto tento výsledok nemožno aplikovať na aktuálne exekučné konanie a zameniť ho s aktuálne nespôsobilým exekučným titulom. Teda zároveň v uvedenom konaní bude vydané nové rozhodnutie, ktoré bo nadobudnutí atribútov právoplatnosti a vykonateľnosti, a v prípade nedobrovoľného plnenia tou ktorou stranou, môže byť vždy len podkladom pre iniciovanie nového exekučného konania. V zmysle uvedeného nie je ani daný dôvod ani na prerušenie exekučného konania.

20. Na základe uvedeného súd v exekučnom konaní v celom rozsahu exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. b Exekučného poriadku zastavil, tak ako je uvedené v I. výroku tohto uznesenia.

21. Vzhľadom na povinnosť súdu rozhodnúť o trovách exekúcie v prípade jej zastavenia uloženú v § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, exekučný súd sa vzhľadom na okolnosti a dôvod zastavenia exekúcie zaoberal nielen otázkou priznania náhrady trov súdneho exekútora, ale aj otázkou priznania náhrady trov exekučného konania medzi účastníkmi konania (oprávneným a povinným) navzájom.

22. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

23. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

24. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony

právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

25. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „Civilný sporový poriadok“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

27. Podľa § 30b Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 Z. z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, (ďalej len „Vyhláška“), v exekučnom konaní začatom od 1. apríla 2017 do 31. decembra 2023, ktoré sa právoplatne neskončilo do 31. decembra 2023, patrí exekútorovi odmena a náhrada výdavkov podľa predpisov účinných do 31. decembra 2023.

28. Podľa § 21 ods. 1 prvá veta Vyhlášky v znení účinnom do 31.12.2023, exekútorovi patrí popri odmene za výkon exekučnej činnosti aj náhrada paušálnych výdavkov a náhrada nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania.

29. Podľa § 21 ods. 2 prvá veta Vyhlášky v znení účinnom do 31.12.2023, náhrada paušálnych výdavkov patrí exekútorovi pri zastavení exekúcie alebo jej ukončení iným spôsobom ako zastavením exekúcie.

30. Podľa § 22 ods. 1 Vyhlášky v znení účinnom do 31.12.2023, exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 eur.

31. Podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

32. V okolnostiach veci sa nemusí javiť svojvoľným výkladom ustanovení Exekučného poriadku o trovách konania taký výklad, podľa ktorého oprávnenému je možné pričítať procesné zavinenie zastavenia exekúcie ak podal návrh na vykonanie exekúcie napriek tomu, že nebol splnený základný materiálny predpoklad exekúcie, ktorým je vykonateľné rozhodnutie, v situácii, keď na rozhodnutí súdu bola vyznačená doložka právoplatnosti a vykonateľnosti. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 13. mája 2014, sp. zn. IV. ÚS 278/2014-10)

33. Oprávnenému môže byť uložená povinnosť znášať trovy exekúcie ktoré vznikli povinnému v prípade, ak oprávnený iniciuje exekúciu v dôvere v rozhodnutie, ktoré vykazuje znaky právoplatného a vykonateľného exekučného titulu (rozsudok súdu opatrený doložkou právoplatnosti), ale exekúcia musela byť zastavená po tom, ako sa preukázalo, že rozhodnutie nespĺňalo podmienky vykonateľného exekučného titulu. Rozhodnutie súdu, ktorým bola oprávnenému uložená povinnosť nahradiť trovy exekúcie povinnému, ale musí byť odôvodnené ústavne konformným spôsobom /m. m. I. ÚS 411/2012, IV. ÚS 138/2011, IV. ÚS 79/2011).

34. Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil, a ktoré by pri riadnom priebehu konania. Pri návrhu na zastavenie exekúcie je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska mal úspech. Ustanovenie o náhrade trov konania, nie je obmedzené len na určité konania. Platí preto pre každé konanie.

35. Oprávnený si v tomto exekučnom konaní neuplatnil nárok na náhradu ďalších trov exekučného konania v súvislosti s podaním vyjadrenia k návrhu na zastavenie exekúcie. S prihliadnutím aj na skutočnosť, že v tejto fáze exekučného konania oprávnený nebol ani len v čiastočnom rozsahu úspešný (zastavenie exekúcie v celom rozsahu) oprávnenému nevznikol nárok na náhradu ďalších trov. Predmetom exekúcie bol aj nárok na vymoženie náhrady trov za podanie návrhu na vykonanie

exekúcie. Predmetný nárok je odvodený od hodnoty sporu podľa exekučného titulu. Z dôvodu zrušenia exekučného titulu a s tým spojeného vzniku dôvodu pre zastavenie exekúcie, ktorá možno pričítať oprávnenému (zodpovednosť za spôsobilosť exekučného titulu znáša oprávnený) zanikol aj nárok na náhradu týchto trov od povinného. Na základe uvedeného súd oprávnenému nepriznal nárok na náhradu trov exekučného konania od povinného, tak ako je uvedené v II. výroku tohto uznesenia.

36. Súd v tomto bode poukazuje na § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať. Povinný v 1. rade si neuplatnil nárok na náhradu trov konania v súvislosti s podaním návrhu na zastavenie exekúcie za právne zastupovanie, v čoho dôsledku mu nevznikol nárok na náhradu trov exekučného konania. Povinný v 2. rade nebol v tomto exekučnom konaní právne zastúpený a ani nerealizoval akékoľvek podanie, v ktorom by si uplatnil nárok na náhradu trov exekučného konania, v čoho dôsledku mu nárok na náhradu trov nevznikol. V zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je v exekučnom konaní dôvod na zastavenie exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie. Keďže povinní si neuplatnili nárok na náhradu trov exekučného konania, tak povinným tento nárok v zmysle § 199d os. 2 Exekučného poriadku nevznikol, (a to napriek skutočnosti, že povinný v 1. rade bol v celom rozsahu úspešný), a preto súd povinným nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal, tak ako je uvedené v III. výroku tohto uznesenia.

37. V exekučnom konaní platí trovy súdneho exekútora spravidla povinný. Predmetné pravidlo vychádza zo skutočnosti, že príčinou podania návrhu na vykonanie exekúcie zo strany oprávneného bolo správanie povinného (povinný dobrovoľne v stanovenej lehote nesplnil to, čo mu ukladá exekučný titul). Uvedené však neplatí bezvýnimčne. Ak sa exekúcia končí inak ako uspokojením oprávneného, t. j. ak sa skončí zastavením na základe upovedomenia súdneho exekútora o zastavení exekúcie podľa § 61n Exekučného poriadku alebo na základe uznesenia exekučného súdu podľa § 61k a § 61l Exekučného poriadku z dôvodu, ktorý možno pričítať oprávnenému, platenie trov súdneho exekútora bude povinnosťou oprávneného. Podmienkou na prenesenie povinnosti platiť trovy exekútora z povinného na oprávneného je teda to, že dôvod zastavenia exekúcie možno pričítať oprávnenému. Všeobecne možno uviesť, že oprávnenému pri posudzovaní tejto otázky je možné dôvod zastavenia z dôvodu nespôsobilého exekučného titulu pričítať vždy, nakoľko pokiaľ by návrh na vykonanie exekúcie podaný nebol, žiadne náklady by súdnemu exekútorovi s vedením exekúcie nevznikli.

38. Súd v exekučnom konaní rozhodol o trovách súdneho exekútora v rozsahu ním poskytnutého vyjadrenia, ktoré neodporuje požiadavkám podľa § 198 ods. 2, § 199c ods. 1 a § 199c ods. 2 Exekučného poriadku, v zmysle § 22 ods. 2 Vyhlášky č. 68/2017 Z. z. v znení do 31.12.2023, keď súdny exekútor poskytol súdu vyjadrenie, v zmysle ktorého si neuplatňuje nárok na náhradu trov súdneho exekútora. Na základe uvedenej skutočnosti súd poverenému súdnemu exekútorovi nepriznal nárok na náhradu trov súdneho exekútora, tak ako je uvedené v IV. výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.